

Keď sme pred 16 rokmi - v roku 2003 zahráli prvú krížovú cestu v uliciach našej obce, hovorili sme si, že to ešte chceme niekedy určite zopakovať. Prichádzali však nové nápady na rôzne iné projekty a tento sa dostával do úzadia. Mnohé z detí, ktoré si v tej prvej zahráli, už dávno zo spoločenstva odišli a tie, ktoré tam vystupovali ako najmladšie, sú už dospelé a veľa si z toho nepamätajú. Zvyšok terajších členov Rodziny veseuej nebol vtedy ešte vôbec na svete, alebo boli len veľmi maličkí. Keď som im teda pred rokom predostrela nápad, že by sme v pôste mohli takýto projekt zrealizovať, bolo to jednoznačne prijaté, ako niečo, čo sme tu ešte nemali a čím by sme mohli pomôcť k hlbšiemu prežitiu pôstneho obdobia v našej farnosti.

Scenár som pripravila ešte pred Vianocami a v druhej polovici januára sme sa pustili do nácvikov. Začali sme riešiť kostýmy a hoci sme už mnohé mali z rôznych predchádzajúcich projektov, ani zďaleka nám to nestačilo, pretože do projektu sme plánovali zapojiť všetkých členov a vyzeralo to, že nás bude okolo 80 účinkujúcich. Zvlášť pre rímskych vojakov nám chýbalo oblečenie, no musím povedať, že sa nám

Dráma ľudských dejín

hraná Krížová cesta v uliciach Radošoviec

ho podarilo vymyslieť i zrealizovať tak úžasne, že by v ňom mohli ísť kludne aj do Ríma. Chceme sa touto cestou poďakovať jednej i druhej Monike Kudláčovej, ktoré ušili väčšinu kostýmov. Tiež všetkým ostatným dobrodincom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli. Pavlovi Vávrovi za drevený kríž i s tabuľkou s nápisom INRI, Mariánovi Štepanovskému za kopije a Jánovi Pekarovi za štíty. Tiež pánovi starostovi Vladimírovi Kočárikovi za pomoc a ústretovosť a Jozefovi Stúpalovi a ostatným hasičom za bezpečnosť po ceste, zvlášť pri prechode cez krížovatku. Vďaka patrí aj do radov našich mladých z Rodziny veseuej, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do príprav. Všetkým hercom, ktorí boli ochotní obetovať svoje pohodlie a záujmy a obliekli si kostým, aby tak vytvorili židovský dav, ktorý dotváral kulisy jednotlivých zastavení. Tiež hercom, ktorí stvárňovali jednotlivé postavy krížovej

cesty a venovali svoj voľný čas nácvikom. Najväčšie poďakovanie z nich patrí hlavnej postave Ježiša, Petrovi Kubinovi za jeho odvahu, trpezlivosť a herecký výkon. Ďakujem Martinovi Flajžikovi za neskutocný výkon pri ozvučení a premiestnení techniky a tiež všetkým, ktorí mu pomáhali. Tiež Gabriele Vávrovej, ktorá si zobrala na starosť hudobné podklady a piesne. Šárke Volkovej a Veronike Štepanayovej, ktoré všestranne pomáhali, kde bolo práve treba. Osobné poďakovanie chceme ešte vyjadriť Tomášovi Flajžikovi, ktorý sa ujal pomocnej réžie, ale aj prípravy a aranžovania jednotlivých scén. Nech všetkých za ich úsilie odmení Pán Boh svojim požehnaním.

Všetci herci i diváci sa najskôr stretli v parku za farským kostolom, kde ich

Obyčajné životy /ne/obyčajných ľudí.

Každá obec si rada pripomína výročia svojich slávnych rodákov a významných osobností. Ale ktorákoľvek obec má medzi svojimi občanmi aj obyčajných ale jedinečných ľudí, ktorí sa svojím spôsobom výnimočne zapísali do histórie svojho rodiska. U nás takou osobnosťou je i nestorka radošovskej matriky a tiež kronikárstva Gertruda Kaffanová, ktorej 25. výročie úmrtia uplynulo v roku 2018.

Žila v obci po celý svoj život, poznala radosti a trápenia našich ľudí a oni všetci poznali ju. V nasledujúcich riadkoch prinášame niekoľko údajov a faktov z jej života, ktoré pochádzajú z jej vlastných životopisných zápiskov.

Gertruda Kaffanová, rodená Prokešová, sa narodila 8. apríla 1922 v Radošovciach. Jej otec Vincenc Prokeš bol roľník a robil na rodičovskom hospodárstve v Radošovciach. Matka Hildegarda Kohnová sa prisťahovala do obce z moravského Kněžduba a pracovala ako čašníčka v kúrii u Neugebauerov / Šalamúnov/ na námestí. V roku 1913 sa zosobášila s Vincencom Prokešom a zakrátko si kúpili domček na rohu oproti kostola, o ktorom sa traduje, že to býval zájazdový hostinec a je najstarším domom v obci. Dokonca i v tomto čase na začiatku 20. storočia to bol hostinec. A tak sa z nich stali hostinskí, ktorí okrem toho pracovali tiež i na zdedených roľiach po rodičoch. Spolu mali päť detí, dvoch chlapcov a tri dievčatá. Aby mohli splatiť dlžobu na kúpu domu, predali polia a zostal im len hostinec.

Keď vypukla 1. svetová vojna, otec narukoval a matka musela zastáť všetky práce i za muža. V roku 1931 otec ochorel na tuberkulózu kostí, v roku 1932 zomiera a tak sa matka s malými deťmi trápila sama. Snažila sa deti riadne vychovať a niečomu vyučiť.

Najmladšia Trudka, ako ju volali, vychodila 5 tried ľudovej školy v Radošovciach a potom 4 triedy meštianskej školy v Holíči. Po skončení sa prihlásila do školy v Hodoníne, ktorá sa volala Odborná škola pre ženskú povolania, najmä preto, že rada šila a háčkovala. Avšak na začiatku druhého ročníka 24. septembra 1938 bola vyhlásená mobilizácia, hranice u Hodonína sa uzavreli pre vytvorený Protektorát Čechy a Morava a mladá štu-

dentka musela zostať doma. Nie však dlho. V obci vtedy pôsobil notár Mrkos a Gertrudina matka sa ho spýtala, či by nemal pre jej dcéru nejakú prácu na prepisovanie, kým sa pomery upokojia.

A tak 28. septembra 1938 nastúpila na notársky úrad. Ako spomína vo svojich zápisoch: „Bola som mladá aj malá a za veľkým úradníckym stolom ma nebolo ani vidieť.“ Jej prvou prácou bolo indexovanie – označenie a zaevídovanie spisov za viacero rokov dozadu. Zadanie robila veľmi húževnato, pretože si myslela, že prácu musí dokončiť skoro. Trvalo to dva mesiace a nakoniec ju prijali natrvalo s platnosťou od 1. októbra 1938 s mesačným platom 100 Kčs. Robota ju bavila, bola všetečná a o všetko sa zaujímal. Zažila na tomto mieste viacerých notárov, potom richtárov, starostov i prevratné dejinné udalosti: Slovenský štát, druhú svetovú vojnu i vznik miestnych národných výborov.

Mnohé chvíle označila za veľmi ťažké, lebo vraj napríklad notár Pinkalský bol veľmi prísny, niekedy až nevládny. Hoci viackrát bola rozhodnutá utiecť, prekonala sa a na tomto poste vytrvala. Po vzniku MNV – miestnych národných výborov, tu zostala pracovať ako účtovníčka a matrikáčka MNV

Radošovce až do odchodu do dôchodku v roku 1979.

Ešte ako mladá slobodná dievka sa na dožinkách na majeri v Kobylanoch zoznámila s Jozefom Kaffanom, ktorý slúžil v našej obci ako žandár. V roku 1946 uzavreli spolu manželstvo a mali dve dcéry Darinu a Lýdiu a syna Miroslava. Keďže manželka ako štátneho zamestnanca prekladali na viaceré pôsobiská a on chcel žiť vedno so svojou rodinou, podal žiadosť o uvoľnenie zo zboru a nastúpil k národným výborom. Pracoval na MNV v okolitých obciach i u nás. V starších matričných knihách dnes na obecnom úrade nachádzame záznamy o narodeniach, úmrtiach a sobášoch našich občanov a tie sú zapísané úhladným rukopisom matrikáčky Gertrudy Kaffanovej alebo jej manžela Jozefa.

Ako znalkyňa života a pomerov v dedine viedla aj obecnú kroniku po učiteľke Totkovej od roku 1957 do roku 1964 a jej zápisy sú pre nás dnes neoceniteľné.

Svoj život dožila vo vlastnom dome na námestí a 18. januára 1993 vo veku 71 rokov zomrela. Taká bola a takto si ju mnohí pamätajú. Naša pani Kaffanová alebo teta Trudina.

Miroslava Kučerová

Vážení spoluobčania

Dostáva sa vám do domácnosti nové číslo časopisu Radves. Číslo, ktoré vychádza na začiatku nového funkčného obdobia starostu obce a poslancov obecného zastupiteľstva. V novembri minulého roku ste zvolili svojich zástupcov do obecného zastupiteľstva. Na predchádzajúcich zasadnutiach OZ sa kreovali jednotlivé komisie OZ, poslanci sa zoznámali s chodom obce, či pripravovanými akciami a investíciami, sami prichádzali s novými návrhmi. Na ďalšom zasadnutí OZ, by mali rozhodnúť o investičných akciách na tento rok. Niektoré investície vyplývajú z novej legislatívy SR, ostatné z priorit ktoré si zvolí OZ.

Od septembra sa zavádzajú v základných školách tzv. „obedy zadarmo“. Bohužiaľ toto narychlo prijaté a nedomyšlené opatrenie nebude tak úplne zadarmo, pretože štát prispeje

len na nákup potravín. Na náklady na rozšírenie školskej kuchyne a zvýšené náklady na mzdy zamestnancov sa poskladáme všetci, pretože ich musí uhradiť obec z našej spoločnej kasy. V našej škole predpokladáme náklady na rozšírenie kuchyne cca 20 000,-eur.

Rozšírenie kapacity kuchyne bude vyžadovať i úpravu rozvážača el. energie v ZŠ. V súvislosti s dosluhujúcimi rozvodmi elektriny je nutné uvažovať nad ich rekonštrukciou. Projektová dokumentácia na budovu prvého stupňa je pripravená, OZ rozhodne či sa zrealizuje v období školských prázdnin tohto roku.

Ďalej by sme chceli pokračovať v postupnej rekonštrukcii budov v majetku obce. Jednou z nich je i budova na Zdravotnom stredisku. Tu sa vykonávali len nevyhnutné opravy alebo riešili havarijné stavy. Ďalším krokom by mala byť

Opraví konečne štát cestu I. triedy cez našu obec?

Cesta I. triedy I/51 prechádzajúca cez našu obec je v úseku od Lopašova po Trnovec vo veľmi zlom stave. Vyjazdené kolaje, výtlky, nerovnosti neprospievajú bezpečnosti cestnej premávky, nehovoriac o komforte jazdy či ničenie našich vozidiel. Starostovia obcí, ktoré ležia popri ceste dlhodobo upozorňujú na nevyhovujúci stav. Zaslali niekoľko žiadostí o opravu, prebehlo niekoľko jednaní s predstaviteľmi Slovenskej správy ciest Bratislava, zatiaľ sa však nič nezmenilo. Nádej sme vkladali do stretnutia starostov obcí okresu Skalica s premiérom, ktoré sa malo uskutočniť minulý rok na jeseň pri príležitosti zasadnutia Slovenskej vlády v Skalici. Premiér však stretnutie deň pred zasadnutím zrušil a starostom odkázal cez médiá nasledovne:

„Skalica patrí medzi rozvinuté okresy s aktuál-

nou mierou nezamestnanosti, ktorá nedosahuje ani tri percentá. Súčasťou nášho rokovania bol štandardný príbeh. Nevyhodnocovali sme ani situáciu v okrese, ani iné veci. Rád by som dal na pravú mieru, že ak vláda ide do regiónu, automaticky nerozdáva milión. Vláda tak robí pri rokovaniach v menej rozvinutých regiónoch,“ doplnil premiér.

Ďakujeme veľmi pekne pán premiér. Na rovinu, nečakali sme od vás žiadny dar. Chceli sme len, aby ste časť peňazi, na ktoré sa mimochodom nezanedbateľnou časťou poskladali svojimi daňami i naši občania, vrátili do nášho regiónu vo forme opravy cesty. Rozhorčenie bolo veľké, starostovia pripravovali po novom roku totálnu blokádu cesty na križovatke v Radošovciach na dve hodiny. A ak by to nepomohlo, tak opakovane. Ako

Aj radošovskí hasiči pomáhali

Ako vieme, tak začiatkom roka severnej Slovensko bolo postihnuté snehovou kalamitou a bol vyhlásený „mimoriadny stav“. Pod náporom snehu, miestami až 2 metre vysokom, boli ohrozené najmä strechy rodinných domov a iných budov.

V sobotu 19. januára do postihnutých oblastí boli povolaní dobrovoľní hasiči zo

všetkých krajov Slovenska a samozrejme, ak sa jedná o pomoc v núdzi, tak tam nechýbali ani radošovskí hasiči.

Zasahovali konkrétne v dedine Oravská Lesná, v okrese Námestovo, kde situácia v tom čase bola zrejme najkritickejšia. Po oznámení mimoriadneho stavu a vyhlásení „poplachu“ sedem členov DHZ Radošovce bolo priprave-

Prednášky z histórie

V nedeľu 17. marca 2019 sa v kultúrnom dome v Radošovciach uskutočnila prednáška historičky prof. Emilie Hrabovec na tému

Andrej Hlinka – otec národa?.

výmena okien. V súčasnosti finišuje prístavba hasičskej zbrojnice, opravy na starej budove robia hasiči svojpomocne, za čo im patrí naše poďakovanie.

Obec pripravuje podklady na postupnú opravu a rekonštrukciu miestnych komunikácií t.j. obecných ciest a chodníkov. Obyvatelia Viesky mi dajú za pravdu, že jednou z prvých, ktorá si ju vyžaduje, je cesta vo Vieske na spodnej ulici. V súčasnosti prebieha i príprava stavebného konania na chodník na Párovciach, parkoviska pri pizérii a cesty, chodníka a autobusovej zastávky pri potoku (U Honzov). Súčasne sa pripravuje projektová dokumentácia na stavebné konanie lokality IBV na konci. Obec čaká na podpísanie zmluvy schválenej dotácie na rekonštrukciu jazykovej a technickej učebne v ZŠ, a ako člen Združenia obcí Viesky na ukončenie výberového konania na projekt „Zberné dvory“.

Ing. Vladimír Kočárík
Starosta obce

posledný pokus o nápravu sa rozhodli napísať list ministrovi dopravy, ktorý popisalo všetkých 21 starostov obcí a miest okresu Skalica.

Z jeho odpovede citujem: „Správca komunikácie I/51 Slovenská správa ciest, zaradil do plánu opráv a údržby ciest I.triedy v roku 2019 aj úseky ciest v okrese Senica a Skalica. Do plánu boli zaradené úseky... najrizikovejší úsek cesty I/51 Trnovec Radošovce v km 67,120 – 73,300, Radošovce Lopašov v km 74,75 – 77,9200.... V súčasnosti sa pripravuje súťaž na vyhlásenie verejného obstarávania.“

Aj by sme poďakovali, ale radšej počkáme, či za vyčlenené peniaze nebudú opravené cesty v okrese Dunajská Streda alebo Komárno.

Ing. Vladimír Kočárík
Starosta obce

ných odísť pomáhať do ohrozených oblastí.

Odvoz bol organizovaný v spolupráci s hasičským a záchranným zborom a DPO SR a možno prvýkrát sa jednalo o koordinovaný presun tak veľkého množstva hasičov na konkrétne miesto mimoriadnej udalosti.

Pomoc dobrovoľných hasičov bola odhadovaná na 2 dni, ale vďaka ich úsiliu všetky potrebné práce boli vykonané za jeden deň.

Veliteľ DHZ Radošovce Ing. Jozef Stúpál

Obchodník z prvej republiky

Mnohé rodiny si vo svojich súkromných pozostalostiach po predkoch opatrujú aj rôzne pamätné, osobné a drahocenné veci. Jednou z takých rodinných relikvií je pečiatka živnostníka z prvej republiky Tomáša Kudláča, nar. 1913.

Tomáš Kudláč bol obchodník a krajčír, ktorý vlastnil obchod so strižným tovarom, to znamená látky a galantériu. Dom i predajňu

mal na mieste dnešného súpisného čísla 27 – pri moste Jána Nepomuckého.

Na výber tovaru chodil do Trnavy na bicykli, tam si ho aj objednal a za určitý čas látky v balíčkoch prišli vlakom na najbližšiu stanicu, kde si ich musel vyzdvihnúť.

V obchode spolupracoval s krajčírrom Jánom Zaňátom, nar. 1909, ktorý mu pomáhal namerať a predávať látky. Z látok si ľudia

vyhľadli niektorú napr. na pánske obleky, ktoré im na tomto mieste šili.

Tomáš Kudláč uzavrel manželstvo s Máriou Mašejovou, postavili si dom v Hoštáčkoch a tam pokračoval vo svojom remesle.

TJ Chvojničan

V súčasnosti fungujú pod hlavičkou TJ Chvojničan Radošovce 3 mužstvá: prípravka U11, dorast U19 a A-mužstvo.

Mužstvo prípravky U11

Kategória najmladších futbalistov bola obnovená v roku 2017 pod vedením trénerov Mariána Mikulu a Milana Tokoša. Rok trénerského dohľadu a cibrenia futbalovej zručnosti priniesol ovocie a naši prípravkári zimujú na 1. mieste tabuľky. V jesennej časti 2018/2019 všetkých 10 zápasov s prehľadom vyhrali. Hráči dostali nové dresy z dotácie od SFZ a tréningové lopty boli kúpené zo sponzorských darov.

Dorast U19

Rovnako úspešné je aj mužstvo dorastu pod vedením trénera Jozefa Miháliku a vedúceho mužstva p. Miroslava Tokoša. Jesennú časť skončili na prvom mieste pred TJ Kopčany s bilanciou 11 vyhratých zápasov, 1 remíza a 2 prehry. Najlepším strelcom mužstva je Jozef Vávra s 12 strelenými gólmi. Hráčom budú poskytnuté nové dresy a tréningové lopty z dotácie od Slovenského futbalového zväzu na podporu mládeže.

A-mužstvo

Tím dospelých mužov momentálne obýva 13. miesto tabuľky VI. ligy oblastného futbalového zväzu Senica. Mužstvo po jesennej časti zmenilo trénera a pripravuje sa na jarnú časť pod vedením Petra Černeka. Ambíciou mužstva je udržanie sa v súťaži.

Podakovanie: Pánovi Jozefovi Kudláčovi /1940/ patrí vďaka za jeho celoživotnú činnosť v TJ Chvojničan na rôznych postoch vo výbore a naposledy v tomto roku ukončil svoju prácu ako hospodár.

Hráči prípravky.

Homý rad zľava: Milan Tokoš, Matej Mikula, Alex Špaček, Viktor Orth, Matyáš Ravas, Matej Flajžik, Adam Prokeš, Kristián Tokoš, Marián Mikula
Spodný rad: Eliáš Flajžik, Jakub Žabka, Marek Špetta, Gabriel Morávek, Marek Milota, Jakub Surový, Matej Matuš

Zostava hráčov dorastu:

Martin Cintula, Pavol Filuš, Marek Halaš, Jakub Kessler, Jakub Kocian, Peter Kubina, Tomáš Kubina, Dominik Kudláč, Adam Nus, Ján Prokeš, Samuel Pukančík, Martin Stehlík, Martin Šebesta, Samuel Vanek, Matuš Zimka

Zostava hráčov A-teamu:

Ladislav Bojanovský, Patrik Bulka, Radovan Drgoň, Jozef Ivánek, Juraj Kovalovský, Róbert Kudláč, Jozef Mikula, Adam Mikuš, Patrik Noščák, Juraj Serdahely, Lukáš Sloboda, Samuel Ján Štefek, Milan Tokoš, Stanislav Ťulák, Eduard Vávra, Erik Vávra, Mário Žúrek.

Bc. Iveta Matúšová

Spoločenská kronika

Narodili sa

Stella Beňková
Nina Bognárová
Filip Caletka
Dominik Dujka
Ester Flux
Rebecca Grúberová
Kristián kráľíček
Vanesa Kubová
Richard Kudláč
Dominik Menzl
Eliška Miklášová
Amélia Mikúšová
Ruby Pavková
Matej Pekar
Krištof Prokeš
Viktória Reháková

Karol Šimko
Margaréta Vajayová
Nina Kubíková

Uzavreli manželstvo

Denisa Macejková - Marián Holienčin
Zuzana Horváthová - Rudolf Vrablic
Paulína Školnikovičová - Bc. Marián Martinček
Viktória Artukh - Mgr. Michal Jozefovič PhD.
PaedDr. Agnesa Kučerová - Tomáš Rajčák
Alexandra Bederková - Jakub Mach
Katarína Fiedorová - Michal Mihálik
Nikola Danielová - Jozef Bednárík
Anna Flajžiková - Ivan Štiak
Nikoleta Nemečková - Erik Duffek
Mgr. Eva Polláková - Jozef Kocian
Denisa Lukáčová - Erik Herák
Michaela Bartková - Dušan Flux

Opustili nás

Rozália Kudláčová /1946/
Klotilda Petryová /1931/
Pavel Šrámek /1942/
Ing. Cyril Čulák /1940/
Ján Hojsík /1940/
Mária Huťtová /1936/
Anastázia Barciková /1936/
Elena Mikulová /1947/
Mária Ivánková /1928/
Terézia Rajčáková /1936/
Roman Čepka /1972/
Ivan Baláž /1968/
Margita Kuchárková /1945/
Juraj Kramár /1957/

DHZ Radošovce vás pozýva na

HODOVÚ ZÁBAVU

Dňa 4. 5. 2019 o 20° hod.
v KD Radošovce
Vstupné 3€.
Hrá hudobná skupina LUX

